

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री बैद्यनाथ उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री जगदिश शर्मा पौडेल
फैसला

०७०-RC-००१४

मुद्दा : कर्तव्य ज्यान

जिल्ला सिन्धुली, जरायोटार गाउँ विकास समिति वडा नं. ५ सान्दाने बस्ने हस्तबहादुर
विश्वकर्माको जाहेरीले नेपाल सरकार ----- १ वादी

विरुद्ध

जिल्ला सिन्धुली जरायोटार गाउँ विकास समिति वडा नं. ६ सोरा बस्ने खड्गबहादुर
सिदाली मगर ----- १

ऐ.ऐ. बस्ने जितबहादुर लामिछाने ----- १ प्रतिवादी

ऐ.ऐ. बस्ने धनबहादुर सिदालीमगर ----- १

ऐ.ऐ. बस्ने चित्रबहादुर सिदाली मगर ----- १

ऐ.ऐ. बस्ने दुर्गाबहादुर सारु ----- १

शुरु सिन्धुली जिल्ला अदालतमा फैसला गर्ने :-

मा.जि.न्या. श्री हरिश्चन्द्र ढुंगाना

पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा फैसला गर्ने :-

मा.न्या.श्री तेजबहादुर के.सी.

मा.न्या.श्री डम्बरबहादुर शाही

पुनरावेदन अदालत जनकपुरको फैसला उपर न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १० बमोजिम साधक जाहेर भै पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवम् ठहर यस प्रकार छः-

मिति २०६५।७।२९ गते राती अं. ८:०० बजेको समयमा मेरो छोरा वर्ष २० को टेकबहादुर वि.क.लाई सुतीरहेको ठाउँबाट बाहिर निकाली लात्ती, मुड्की, काठको चौकस, लाठी र बाँसको भाटा समेतले टाउको, नाक मुख, अनुहार, छाती, खुट्टा लगायत शरीरका विभिन्न भागमा कुटपिट गरी यमबहादुर वि.क.को कोदोवारीमा लागि मारी फालेकाले निजहरूलाई पक्राउ गरी कानूनी कारवाही गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको हस्तबहादुर वि.क.ले दिएको जाहेरी दरखास्त ।

सिन्धुली जिल्ला, जरायोटार गाउँ विकास समिति वडा नं. ५ स्थित यमबहादुर वि.क.को कोदोवारीमा मृतक टेकबहादुर वि.क.को लाशको बायाँ खुट्टाको घुँडा मुनी चार इन्च काटिएको, नाक मुखबाट रगत जस्तो रातो तरल पदार्थ निस्केको, ढाडमा ४ ठाउँमा निलो कालो रंगको अं.१० इन्च लम्बाईका ४ वटा सुम्लाहरू देखिएको, बायाँ हात भाचिएको, लगाएको सर्ट पाइन्ट रगत जस्तो पदार्थले भिजेको र लासदेखि केही पर काठका लौराहरू बरामद गरिएको भन्ने समेत व्यहोराको लास जाँच घटनास्थल मुचुल्का ।

मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई मिति २०६५।६।२४ गतेको दिन पनि मानबहादुर सिदाली समेतका मानिसहरूले कुटपिट गरेका थिए र सोही पुरानो रिसइविको कारण टेकबहादुर वि.क.लाई कर्तव्य गरी मारेका हुन् भन्ने समेत व्यहोराको टुलमान वि.क. समेतले गरेको घटना विवरण कागज ।

मिति २०६५।७।२९ गते बेलुका म समेत भै वडा सदस्य र गाउँका मान्छे बोलाउन गएको हो । मृतकलाई मैले कुटपिट गरेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी भक्तबहादुर सारुले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

म समेत वडा सदस्यलाई बोलाउन गएको बेला मेरो दाजु खड्गबहादुर र चित्रबहादुरले हामीले टेकबहादुरलाई कुटपिट गरी सक्यौं भनेको सुनेपछि हामी पनि फर्केको हो । को को

भई टेकबहादुरलाई कुटपीट गरेका हुन् मलाई थाहा भएन । मैले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरी मारेको होइन । म घटनास्थल पुगेकै छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दानबहादुर सिदालीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

म प्रेमबहादुर लामिछाने, दानबहादुर सिदाली र भक्तबहादुर सारु गाउँकै सदस्य यमबहादुर वि.क.लाई बोलाउन भनी छेउको घर तिर लाग्यौं । यमबहादुरलाई उठाउँदा उठाउँदै उता टेकबहादुरलाई हामीले कुटी सक्यौं भन्दै खड्गबहादुर, चित्रबहादुर समेतका मानिसहरु आएपछि म पनि आफ्नो घरतिर लागें । म घटनास्थल पुगेको होइन । मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई कसले कुटेको हो मलाई थाहा भएन । मैले निजलाई कुटपिट गरेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी प्रेमबहादुर लामिछानेले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

म साथिहरुलाई पखि यमबहादुर वि.क.को घर छेउमा बसेको थिएँ । एकैछिन पछि खड्गबहादुर सिदाली र चित्रबहादुर सिदाली समेतले हामीले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरी सक्यौं भनी फर्केका हुन् । अध्यारो भएको हुँदा सबैलाई स्पष्ट चिनिन । म कुटपिट गरेको स्थानमा पुगेको होइन । मैले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी एकबहादुर सारुले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

म यमबहादुर वि.क.को घरछेउमा उभिइरहेको थिएँ । ड्याड ड्याड आवाज आएको सुनेपछि म डरले घरतिर लागें । मैले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटेको छैन । म घटनास्थल पुग्न नपाउँदै कुटेको आवाज सुनेपछि म हिडेको हो । म घटनास्थलमा पुगेको छैन । राती भएकोले मैले मान्छे पनि चिनिन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी मानबहादुर सारुले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

एकबहादुर सारु, मानबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने, भक्तबहादुर सारु, मानबहादुर सिदाली र म समेत गाउँका भद्र भलाद्मी र वडा सदस्यलाई खबर गरी घटनास्थल तर्फ आउन थालेपछि मानबहादुर सिदाली मगर समेतका व्यक्तिले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरी आउने क्रममा बाटोमा म समेतका व्यक्तिसँग भेट भएको हो । मैले टेकबहादुर

वि.क.लाई कुटपिट गरेको छैन । हामी घटनास्थलसम्म पनि नपुगी बाटैबाट फर्की आएको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दुधबहादुर सारु मगरले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मृतकलाई एकै पटक हिराएको हुँ, म पुग्दा खड्गबहादुर र चित्रबहादुरले पनि निज मृतकलाई हिराउँदै थिए भन्ने व्यहोराको धनबहादुर सिदालीले अनुसन्धान अधिकृत समक्ष गरेको बयान ।

मृतक र हामीहरू बीच यस भन्दा पहिला पनि कुटपिट गरेको विषयमा रिसइवी थियो । मृतकलाई मैले पिटेको होइन, समातेको मात्र हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी मानबहादुर सिदालीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

टेकबहादुर वि.क.को शरीरको विभिन्न भागमा लात्ती, मुडकी, लाठी, भाटा, लौरो र चौकस समेतले कुटपिट गरेका हुन् । मैले मोटो गोलो काठको दाउराले ४/५ पटक खुट्टामा हानेको हो । मेरो कुटाईबाट निज टेकबहादुर वि.क.को गोडा समेत फुटेको थियो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी चित्रबहादुर सिदालीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गते बेलुका मेरो बुवा मानबहादुर सिदालीलाई जाहेरवालाको छोरा टेकबहादुर वि.क.ले खुकुरी लिई मार्छु भन्दै बाटो ढुकी घर आउन नदिएकोले जाहेरीमा उल्लिखित मानिसहरू र म टेकबहादुर वि.क.लाई खोज तलास गर्दै जाने क्रममा घिमिरे साहिला भन्ने टुलमान वि.क.को घरमा फेला पारी बाहिर ल्याए पछि दानबहादुर सिदाली, भक्तबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने, एकबहादुर सारु मगर र मानबहादुर सारु गाउँका मानिसहरूलाई बोलाउन गए । मानबहादुर सिदालीले टेकबहादुर वि.क.लाई समाती राखेको अवस्थामा खड्गबहादुर सिदालीले मृतकको मुख तथा नाकमा हाने, त्यसपछि धनबहादुर सिदाली चित्रबहादुर सिदाली दुर्गाबहादुर सारु र म समेतले लौराले खुट्टा र टाउँकोमा कुटपिट गरेका हौं भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी जितबहादुर लामिछानेले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मैले मृतकलाई बाँसको भाटाले ढाडमा एक भाटा हानेको र मुड्कीले ४ मुड्की जति पिटेको होला । हामीहरूको पिटाइबाट टेकबहादुरको गोडा फुटेको, हात भाचिएको, पछाडी

शरीरमा निलो कालो डाम भएको र नाक मुखबाट रगत समेत निस्किएको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दुर्गाबहादुर सारु मगरले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मैले मृतकको नाक मुखमा ५ फाईट हानी रगत निकालेको र त्यसपछि चित्रबहादुर, धनबहादुर, जितबहादुर र दुर्गाबहादुरले हानेपछि सोही बखत टेकबहादुर वि.क. मरेको हो भन्ने समेत व्यहोराको खड्गबहादुर सिदालीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मृत्युको कारण Extradural Haemorrhage (Head Injury) भएको भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०६५।८।१ को शव परीक्षण प्रतिवेदन ।

प्रतिवादी दुर्गाबहादुर सारुको घरको खानतलासी गर्ने क्रममा निजले बारदातको बेला बोकेको खुकुरी बरामद गरिएको भन्ने समेत व्यहोराको बरामदी मुचुल्का ।

मिति २०६५।७।२९ गते २२:०० बजे रातीको समयमा प्रतिवादीहरू मानबहादुर सिदाली मगर समेतको पुरानो रिसईवीको कारण टेकबहादुर वि.क.लाई लात्ती, मुड्की, बाँसको भाटा, घंगारुको लौरा, चौकस र दाउरा समेतले कुटपिट गरी मारेका हुन् भनी मैले सुनी थाहा पाएको हो भन्ने समेत व्यहोराको मीनकुमारी वि.क. र यमबहादुर वि.क.ले गरेको एकै मिलानको अलग अलग घटना विवरण कागज ।

खड्गबहादुर सिदालीले मुख र नाकमा ५ मुक्का हिराएको, दुर्गाबहादुर सारुले बाँसको भाटाले एक भाटा र चार मुड्की, जितबहादुर लामिछानेले घंगारुको लौराले खुट्टामा २ लौरो टाउकोमा एक लौरो र लौरो भाँचिए पछि चौकस समेतले, चित्रबहादुर सिदालीले काठको दाउराले र धनबहादुर सिदालीले काठको चौकसले हाने कुटेको कारण जाहेरवालाको छोरा टेकबहादुर वि.क.को मिति २०६५।७।२९ गते राती घटनास्थलमै मृत्यु भएको पुष्टि हुन आएकोले उल्लिखित प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १ नं. र १३(३) नं. को कसूरमा सोही १३(३) नं. बमोजिम सजाय हुन र प्र.मानबहादुर सिदालीले घटनास्थलमा मृतकलाई भाग्न उम्कन नपाउने गरी समाती मार्ने संयोग पारी दिएको पुष्टि भएकोले निजलाई ऐ. महलको १७(२) नं. बमोजिम सजाय हुन तथा प्रतिवादी भक्तबहादुर सारु, दुधबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने, एकबहादुर सारु, मानबहादुर सारु, दानबहादुर

सिदाली घटनास्थलमा उपस्थित नदेखिए पनि मृतकलाई खोजी गर्न गै मतलबी रहेको पुष्टि हुन आएको हुँदा निजहरूलाई ऐ. महलको १७(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०६५।८।२५ को अभियोग पत्र ।

मिति २०६५।७।२१ गते मेरो बुवालाई मृतक टेकबहादुर वि.क.ले बाटो छेकेकोमा मेरो बुवाले निजको ज्याकेट समाउँदा ज्याकेट भित्र खुकुरी लुकाएको थाहा पाई हार गुहार गर्दा निज मृतक भागी गएकोले हामी प्रतिवादीहरू सबै बुवाले गुहार मागेको ठाउँमा पुग्दा अन्य प्रतिवादीहरूसँग भेट भई टेकबहादुर वि.क. लुकेर बसेको टुलमानको घरमा गई सल्लाहा गर्ने कुरा गर्दा गर्दै निज भाग्न लागेकोले मैले निजको मुखमा चार पाँच थप्पड हिकार्एको हुँ र अन्य सबै जानले हिकार्उँदा टाउको लुकाएर बसेकोले आजलाई यतिकै होस् भोली छलफल गरौला भनी हामीहरू आ-आफ्नो घरमा गई सुतेका हौं । निजलाई ज्यानै मार्ने मनसायले कुटपिट गरेको होइन, अली अली कुटपिट गर्दा निजको ज्यान गएको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली मगरले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गतेका दिन सान्दाने गाउँबाट मामा मानबहादुर सिदालीले मलाई मार्न लाग्यो लिन आउनु पन्यो भनी छोरालाई बोलाएको सुनेको थिएँ । त्यसै बेला साला खड्गबहादुर सिदाली सान्दाने तर्फ जाँदा बाटोमा चित्रबहादुर सिदाली, दानबहादुर सिदाली, प्रेमबहादुर लामिछाने, जितबहादुर, धनबहादुर, दुधबहादुर, एकबहादुर, मानबहादुर, भक्तबहादुर र दुर्गाबहादुरसँग भेट भई सान्दाने स्थित जेठा गुर्मछानेको घरबाट मामालाई ल्याउने क्रममा मृतक टेकबहादुर वि.क.ले नाङ्गो खुकुरी लिई मानबहादुरलाई नमारी छोडदिन भनी बाटो छेकी बसेको विषयमा छलफल गर्ने सल्लाह भई निजलाई खोज्दै जाँदा गाउँकै टुलमान वि.क.को घरभित्र रहेछ, निजलाई बोलाई बाहिर ल्याई छलफलका लागि निजको बुवाको घरतर्फ ल्याउने क्रममा यमबहादुरको कोदोवारीमा पुग्दा खड्गबहादुर सिदालीले ५/६ मुक्का हिकार्यो, मैले घंगारुको लाठीले एकलाठी टाउकोमा र दुई लाठी खुट्टामा हिकार्यौं । चित्रबहादुरले मोटो लाठीले, धनबहादुरले चौकसले र दुर्गाबहादुरले बाँसको कप्टेराले कुटेका हुन्, मानबहादुर सिदालीले हिकार्एनन् । त्यसै गरी प्रेमबहादुर, दुधबहादुर सारु, एकबहादुर सारु, मानबहादुर सारु, भक्तबहादुर सारुसमेत यमबहादुरको घरमा बसेको हुँदा निजहरूले

मृतकलाई हिकीएनन् । हाम्रो कुटपिटबाट टेकबहादुर वि.क.को कोदोवारीमा लडी रगत छ्याल व्याल भयो, मरेको त थिएन । मर्ने हो की भनी धेरै नकुटी बेहोस सम्म पारी छाडी हामीहरू आ-आफ्नो घर गएका हौं भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी जितबहादुर लामिछानेले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गतेका दिन बिहान देखि ऐ. राती २२ बजे सम्म म आफ्नै घरमा थिएँ, मर्ने टेकबहादुर विश्वकर्मालाई मैले कुटपिट गरी मारेको होइन, कसले कुटपिट गरेको हो मलाई थाहा छैन, प्रहरीले कुटपिट गर्छन् भनी सावित्री वयान दिएको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी धनबहादुर सिदालीले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गते मृतक टेकबहादुर विश्वकर्मालाई मैले कुटपिट गरी मारे मराएको होइन, निजको मृत्यु के कसरी कहिले भयो मलाई थाहा छैन । बाटामा निजको लाश ल्याउँदा मात्र देखि थाहा पाएको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी एकबहादुर सारु मगरले अदालतमा गरेको बयान ।

मैले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरेको होइन, को कस्ले के कस्तो हतियार प्रयोग गरी कुन परिवन्दबाट कुटपिट गरी टेकबहादुर वि.क.को मृत्यु भयो म खुलाउन सकिदैन । म घटनास्थल पुगेको पनि छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दानबहादुर सिदालीले अदालतमा गरेको बयान ।

गत दशैमा मानबहादुर सिदालीलाई ससुरालीबाट घर फर्किदा बाटोमा टेकबहादुर वि.क.ले कुट्न लुट्न खोज्यो भनी सोही दिन बेलुका निज टेकबहादुरलाई धनबहादुर सिदाली समेतले कुटपिट गरेका र पर्सिपल्ट गाउँमा छलफल भई निजहरूले टेकबहादुरलाई घाउ खर्च भनी रु.५००।- दिएको हो । मिति २०६५।७।२९ गते बेलुका खाना खाई म आफ्नै घरमा सुत्दै रातिको घटना थाहा भएन । मैले टेकबहादुरलाई कुटपिट गरेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी मानबहादुर सारु मगरले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गते बेलुका म आफ्नै घरमा खाना खाई बसेको र भोलीपल्ट बिहान टेकबहादुर वि.क.लाई मारेको भनी प्रहरीहरू आई म समेतलाई पक्राउ गरेका हुन् ।

सो राती के घटना भयो थाहा भएन, कुटपिट झगडा हुँदा म यमबहादुर वि.क.को घरमा थिएँ । मैले टेकबहादुरलाई देखिन, यमबहादुरलाई बोलाउँदा निजले जान नमानेकोले म, भक्तबहादुर र मानबहादुर सारु घर आई सुत्थौँ । टेकबहादुरलाई मारेको थाहा भएन, निजलाई मार्नमा मेरो कुनै दोष छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी प्रेमबहादुर लामिछाने मगरले अदालतमा गरेको बयान ।

मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई को कस्ले के कसरी कुटपिट गरे वा के कस्तो परिवन्धबाट मारेको हो वा आफै मारेको के हो म भन्न सकिदैन । वारदातको मिति र समयमा म आफ्नै घरमा छु । मैले टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरेको होइन । म घटनास्थल गएको छैन । मेरो कुनै संलग्नता नै छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दुधबहादुर सारुले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।३० गते बिहान ७ बजे तिर प्रहरीले म लगायत अन्य ११ जना प्रतिवादीहरूलाई पक्राउ गरी जिल्ला प्रहरी कार्यालय सिन्धुली ल्याई पुन्यापछि मात्र मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई मारेको भन्ने आरोप लागेको रहेछ भन्ने थाहा भयो । मैले टेकबहादुर वि.क.लाई राम्रोसँग चिनेको पनि छैन, निजलाई कुटपिट गर्न म घटनास्थलमा गएको पनि छैन । मलाई घटना सम्बन्धी जानकारी पनि छैन । म समेत उपर किन जाहेरी दिएका हुन् जाहेरवाला नै जानुन् । प्रहरीमा बयान गर्दा मलाई डर उत्पन्न भई नसोधी सहिछाप गरेको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी दुर्गाबहादुर सारुले अदालतमा गरेको बयान ।

मृतक टेकबहादुर विश्वकर्मालाई कसले कुटपिट गरी मृत्यु भएको हो मलाई थाहा छैन, मैले टेकबहादुर विश्वकर्मालाई कर्तव्य गरी मारेको होइन, छैन । मैले प्रहरीमा स्वेच्छाले बयान दिएको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी मानबहादुर सिदालीले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।३० गते बिहान मझुवा चौकिबाट प्रहरीहरू आई हामीहरूले टेकबहादुरलाई मारेको भनी म समेतका १२ जनालाई पक्राउ गरी ल्याउँदा बाटोमा जाहेरवालाका छोरा टेकबहादुरको लाश बाँधेको अवस्थामा देखेको हुँ । मिति

२०६५।७।२९ गते राती म आफ्नै घरमा छु । म घटनास्थलमा गएको छैन, को कसले कुटपिट गरी टेकबहादुरलाई मारे थाहा छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी भक्तबहादुर सारु मगरले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।२९ गते म आफ्नै घरमा छु । म समेत भई जाहेरवालाको छोरा टेकबहादुर वि.क.लाई लाठी, बाँसको भाटा, चौकस समेतले कुटी मारेको होइन । सो रात यमबहादुरको कोदोवारीमा म गएको छैन । मृतक टेकबहादुरलाई मार्न म घटनास्थल गएको छैन । अनुसन्धानमा बयान गराउँदा मैले डरले ४।५ पटक लाठीले खुट्टामा हानेको भनी लेखाएको हुँ । अरु मलाई थाहा छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी चित्रबहादुर सिदालीले अदालतमा गरेको बयान ।

यमबहादुर वि.क.को कोदोवारीमा मृतक टेकबहादुरको लाश देखेको हुँ । मृतकको मृत्यु कर्तव्यबाट भएको जस्तो लाग्छ । यसैको कर्तव्यबाट मृत्यु भएको हो भनी भन्न सकिदैन भन्ने समेत व्यहोराको घटना विवरणका मानिस चुडाबहादुर बस्नेतले अदालतमा गरेको बकपत्र ।

मिति २०६५।७।२९ गते राती १०:३० बजे हस्तबहादुर वि.क.र लालबहादुर वि.क. घरमा आई मानबहादुर सिदालीले मेरो छोरा टेकबहादुर वि.क.लाई मारेछ हेर्न जानु पर्‍यो भनेकाले घटनास्थल गई हेर्दा टेकबहादुर मृत अवस्थामा थियो । को कसले के कस्तो परिवन्धबाट के कस्ता हतियार बस्तु प्रयोग गरी कुटपिट गरे म भन्न सकिदैन भन्ने समेत व्यहोराको मौकामा बुझिएका यमबहादुर वि.क.ले गरेको बकपत्र ।

प्रतिवादी मानबहादुर सिदाली, निजको छोरा खड्गबहादुर सिदाली र नाम थाहा नभएका मानबहादुर सिदालीका माहिला छोराको कुटपिट गरेकोले टेकबहादुर वि.क.को मृत्यु भएको हो । भोलीपल्ट प्रहरी कर्मचारीहरू आई घटनास्थल जाँच गर्दा लाश वरिपरी झ्यालको चौकस, बाँसको भाटा, घंगारुको लौरो र चिरपट दाउरा फेला परेको हो । प्रतिवादी मानबहादुर सिदाली, नाम थाहा नभएको निजको माहिलो छोरा र अर्को छोरा खड्गबहादुर सिदालीलाई मेरो बुबाले तत्कालै घटनास्थलमा फेला पारेको कारणबाट मुख्य दोषी निजहरू नै हुन् भन्ने समेत व्यहोराको मौकामा कागज गर्ने लोकबहादुर वि.क.ले गरेको बकपत्र ।

मिति २०६५।७।२९ गते राती १० बजे डाङ्ग डाङ्ग डुङ्ग डुङ्ग गरेर कराएको आवाज मेरो कानमा परेपछि म र मेरो दाजु हस्तबहादुर वि.क. हल्ला भएको ठाउँतिर गयौं । घटनास्थल पुग्दा हस्तबहादुर वि.क.को ठुलोकान्छो छोरा टेकबहादुर मृत अवस्थामा थियो । त्यहाँ मानबहादुर सिदाली र खड्गबहादुर सिदाली लाशलाई सुमसुमाउँदै बसिरहेको देखेको हो, घंगारुको लौरो, भाटा र चौकस मृतक भएको ठाउँको डिलमुनी थियो । मैले घटनास्थलमा देखेका मानिसहरू मानबहादुर सिदाली र खड्गबहादुर सिदाली हुन्, अन्य को को भई कुटपिट गरे म किटान गर्न सक्तिन भन्ने समेत व्यहोराको घटना विवरण कागज गर्ने लालबहादुर विश्वकर्मा ले गरेको बकपत्र ।

मिति २०६५।७।२९ गते राती अन्दाजी १० बजेको समयमा मृतक टेकबहादुरको बुवा हस्तबहादुरले मेरो छोरालाई लाश बनाई हिडेछन् सबै जना आई दिनु पन्यो भनी गाउँलेलाई खबर गर्दै हिडेपछि मेरो भाई आई मलाई उठाई हामी दाजु भाई यमबहादुरको कोदोवारीमा पुग्दा टेकबहादुरको मृत्यु भईसकेको थियो । कान्ला मुनी घंगारु, बाँसका भाटा, काठका चौकस, लाठी आदि देखियो । प्रत्यक्ष कुटपिट भएको देखेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको घटना विवरणमा कागज गर्ने घिमिरे साहिला भन्ने टुलमान वि.क.ले गरेको बकपत्र ।

मिति २०६५।७।२९ गते राती गाउँकै चुडाबहादुर बस्नेत मेरो घरमा आई गाउँ जानु पन्यो, टेकबहादुर वि.क.लाई कुटेर मारे जस्तो छ भनेर मलाई बोलाएकोले ऐ. राती १०:०० बजेको समयमा हामी दुई जना घटनास्थल पुग्दा कोदोवारी मडारिएको स्थानमा टेकबहादुर वि.क. मृत अवस्थामा थियो । मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई के कसरी कुटपिट गरी मारे म भन्न सकिदैन भन्ने समेत व्यहोराको मौकामा कागज गर्ने केदारबहादुर खड्काले गरेको बकपत्र ।

मिति २०६५।७।२९ गते बेलुका भान्जा नाता पर्ने टुलमान वि.क.को घरमा सुतिरहेको मेरो छोरा टेकबहादुर वि.क.लाई बाबु छोरा सँगै राखेर कुरा गर्नु छ भनी प्रतिवादी मानबहादुर सिदाली र निजको छोरा तथा अन्य प्रतिवादीहरूले मानबहादुर सिदाली कै मिलेमतोमा सुतेको ठाउँबाट तानी यमबहादुरको कोदोवारीमा ल्याई कुटपिट गर्दा चिच्याएको

आवाज लालबहादुर वि.क.ले सुनी निज र म कोदोवारी घटनास्थल आई पुग्दा प्रतिवादी मानबहादुर सिदाली र निजको छोरा खड्गबहादुर सिदालीले मेरो छोरा टेकबहादुर वि.क.को शरीरमा छामछाम छुमछुम गर्दै रहेछन् । मैले घटनास्थल नजिकै पुगे पछि प्रतिवादी मानबहादुर र खड्गबहादुर समेत घटनास्थल नजिकै रुखको छाहारीमा बसेका मैले नचिनेका ८/१० जना मानिसहरू भागी गए । लाशको वरपर झ्यालको चौकस, बाँसको भाटा चिरपट दाउरा र घंगारुको लौरो थियो । प्रतिवादीहरूले नै मेरो छोरा टेकबहादुर वि.क.लाई कुटपिट गरी मारेको हो भन्ने समेत व्यहोराको जाहेरवाला हस्तबहादुर वि.क.ले गरेको बकपत्र ।

मलाई पेट दुख्ने विमार भएकोले धनबहादुर सिदाली दुर्गाबहादुर सारु, चित्रबहादुर सिदाली, एकबहादुर सारु, दुधबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने समेत मेरो उपचारमा संलग्न थिए । मृतकको मृत्यु प्रतिवादीहरूको कुटपिटबाट भएको जस्तो लाग्दैन । मैले घटनास्थल नदेखेकोले यकिन भन्न सकिदैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी चित्रबहादुर सिदाली मगर, दुधबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने, दानबहादुर सिदाली, एकबहादुर सारु, धनबहादुर सिदाली र खड्गबहादुर सिदाली मगर समेतको साक्षी तिर्थबहादुर सारुले गरेको बकपत्र ।

मृतकको मृत्यु के कसरी भयो म भन्न सकिदैन । प्रतिवादी मानबहादुर, चित्रबहादुर, प्रेमबहादुर र भक्तबहादुर सारुको कर्तव्यबाट मृतकको मृत्यु भएको होईन भन्ने समेत व्यहोराको निजहरूको साक्षी भूवनबहादुर लामिछानेले गरेको बकपत्र ।

घटना भएको रात प्रतिवादी प्रेमबहादुरको घरमा बास बसेको र प्रतिवादी एकबहादुर सारु पनि आएकोले ११:०० बजेसम्म गफ गरी निज एकबहादुर गएपछि म र प्रेमबहादुर सँगै सुती भोलीपल्ट आफ्नो घरमा गएको हुँ । उक्त दिन राती घटना भएको मलाई थाहा छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रेमबहादुर र एकबहादुरको साक्षी कुशबहादुर पुर्वछानेले गरेको बकपत्र ।

मृतक टेकबहादुर वि.क.को लाश जाँच तथा घटनास्थल मुचुल्का, शव परिक्षण प्रतिवेदन समेतका आधारमा टेकबहादुर वि.क.को मृत्यु कर्तव्यबाट भएको देखिन आयो । त्यसतर्फ विचार गर्दा प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली, चित्रबहादुर सिदाली, धनबहादुर सिदाली,

दुर्गाबहादुर सारु र जितबहादुर लामिछाने समेत जना ५ ले टेकबहादुर वि.क.लाई लाठी, भाटा, लात्ति र मुक्का समेतले हानी कुटपिट गरी बेहोस पारी छाडेको कुरामा मुख सावित भई अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष बयान दिएको र अदालतमा बयान गर्दा प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली र जितबहादुर लामिछानेले कसूर गरेमा सावित भएका छन् भने अन्य प्रतिवादीहरू कसूरमा ईन्कार भएको भए पनि प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदालीले अन्य प्रतिवादीहरूको संलग्नताको सम्बन्धमा अनभिज्ञता जाहेर गरेको पाइन्छ । अर्का प्रतिवादी जितबहादुर लामिछानेले आफूले मृतकलाई घंगारुको लाठिले मृतकलाई एकपटक टाउकोमा र दुईपटक खुट्टामा हानेको, धनबहादुर सिदालीले चौकसले, दुर्गाबहादुर सारुले बाँसको कप्टेराले र चित्रबहादुर सारुले मोटो लाठिले मृतकलाई हिक्याएका हुन् भनी वयानमा लेखाएको र सो कुरा अन्य प्रतिवादीहरूले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयानबाट समेत पुष्टि हुन आयो । साथै प्रतिवादी धनबहादुर सिदाली, चित्रबहादुर सिदाली र दुर्गाबहादुर सारु कसूरमा अदालतमा इन्कारी भए पनि निजहरूले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको सावित्री वयानलाई अन्यथा खण्डन गर्न सकिने अवस्था नहुँदा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ९ को उपदफा (१) अनुसार सो वयानलाई प्रमाणमा ग्रहण गर्न मिल्ने देखिन आयो । साथै प्रमाणको रोहमा बुझिएका जाहेरवाला हस्तबहादुर वि.क. मौकामा बुझिएका लालबहादुर वि.क. समेतको बकपत्रबाट सो कुरा पुष्टि भएको र यो यसैको चोटबाट मरेको भन्ने खुल्न नआएको अवस्था हुँदा प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली, चित्रबहादुर सिदाली, धनबहादुर सिदाली, दुर्गाबहादुर सारु र जितबहादुर लामिछानेलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम जन्म कैदको सजाय हुने ठहर्छ । प्रतिवादी मानबहादुर सिदालीले बारदातको दिन मृतकलाई सुतेको ठाउँबाट उठाई कोदोवारीमा लागि भाग्न उम्कन नपाउने गरी समाती मृतकलाई कुटपिट गरी मार्ने कार्यमा संयोग पारिदिएको देखिँदा ऐ. महलको १७(२) नं. अनुसार पाँच वर्ष कैदको सजाय हुने र प्रतिवादी भक्तबहादुर सारु, दुधबहादुर सारु, मानबहादुर सारु, एकबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने र दानबहादुर सिदाली समेत मृतकलाई मार्ने कार्यमा कहीं कतैबाट संलग्नता रहेको मिसिल प्रमाणबाट नदेखिँदा निजहरूले सफाई पाउने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको सिन्धुली जिल्ला अदालतको मिति २०६६।१०।३ को फैसला ।

सिन्धुली जिल्ला अदालतको मिति २०६६।१०।३ को जाहेरी फैसला अनुसार प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली, चित्रबहादुर सिदाली, धनबहादुर सिदाली, दुर्गाबहादुर सारु, जितबहादुर लामिछाने समेत जना पाँचको हकमा साधक जाँचको लागि प्रस्तुत मुद्दा पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा दायर भएको ।

अनुन्धानमा भएको सावित्री वयानलाई अदालतमा वयान गर्दा अन्यथा हो भनी प्रमाणित गराउन सकेको अवस्था समेत नदेखिनुको साथै अदालतबाट बुझिएका जाहेरवाला लगायत प्रत्यक्षदर्शी समेतको बकपत्रबाट र लाश जाँच मुचुल्का, शव परीक्षण प्रतिवेदन समेतका सङ्कलित प्रमाणबाट यी प्रतिवादीहरू निर्दोष रहेछन् भनी भन्न र अनुमान गर्न सकिने अवस्था समेत मिसिलबाट देखिन नआएको हुँदा खड्गबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर, धनबहादुर सिदाली मगर, दुर्गाबहादुर सारु, जितबहादुर लामिछानेलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम जन्म कैदको सजाय गरी साधक जाँचको लागि पेश भएको प्रस्तुत मुद्दामा यी प्रतिवादीहरूलाई जन्म कैदको सजाय हुने गरी मिति २०६६।१०।३ मा सिन्धुली जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०६८।९।१३ को फैसला ।

पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०६८।९।१३ को फैसला अनुसार प्रतिवादीहरू खड्गबहादुर सिदाली मगर, जितबहादुर लामिछाने, धनबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर र दुर्गाबहादुर सारुको हकमा साधक जाँचको लागि पुनरावेदन अदालत जनकपुरको च.नं. ९६० मिति २०७०।४।२४ को पत्र साथ मिसिल प्राप्त भै साधक दायरीमा दर्ता भएको ।

नियम बमोजिम पेश भएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन अदालत जनकपुरको फैसला तथा मिसिल संलग्न कागजातहरू अध्ययन गरियो । यसमा प्रतिवादीहरू खड्गबहादुर सिदाली मगर, जितबहादुर लामिछाने, धनबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर र दुर्गाबहादुर सारुलाई ज्यान सम्बन्धिको १३(३) नं. बमोजिम जन्म कैदको सजाय गर्ने

ठहर्न्याएको सिन्धुली जिल्ला अदालतको फैसला सदर गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालत जनकपुरको फैसला मिलेको छ छैन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखिन आयो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा टेकबहादुर वि.क. लाई मिति २०६५।७।२९ गते काठको चौकस, वाँसको भाटा, खुकुरी तथा लात्ति र ढुङ्गा समेतले प्रहार गरी मारेको हुँदा प्रतिवादीहरु खड्गबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर, दुर्गाबहादुर सारु मगर, धनबहादुर सिदाली र जित बहादुर लामिछानेलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३(३) नं. को कसूरमा सोही १३(३) नं. बमोजिमको सजाय, प्रतिवादी मानबहादुर सिदालीले घटनास्थलमा मृतकलाई भाग्न उम्कन नपाउने गरी समाति मार्ने संयोग पारिदिएकोले ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १७ (२) नं. को कसूरमा सोही १७(२) नं. बमोजिमको सजाय तथा प्रतिवादी भक्तबहादुर सारु, दुधबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने, एकबहादुर सारु, मानबहादुर सारु र दानबहादुर सिदाली मतलवी रहेको हुँदा निजहरुलाई ज्यान सम्बन्धिको १ र १७(३) नं. को कसूरमा सोही १७(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने मुख्य अभियोग दावी भएकोमा शुरु सिन्धुली जिल्ला अदालतबाट प्रतिवादीहरु खड्गबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर, धनबहादुर सिदाली, दुर्गाबहादुर सारु र जितबहादुर लामिछानेलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम जन्म कैद हुने, प्रतिवादी मानबहादुर सिदालीलाई ज्यान सम्बन्धिको १७(२) नं. अनुसार पाँच वर्ष कैद सजाय हुने तथा प्रतिवादीहरु भक्तबहादुर सारु, दुधबहादुर सारु, मानबहादुर सारु मगर, एकबहादुर सारु, प्रेमबहादुर लामिछाने र दानबहादुर सिदालीले अभियोग दावीबाट सफाई पाउने ठहर्न्याई फैसला भएकोमा साधकको रोहबाट ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम जन्म कैदको सजाय भएका प्रतिवादीहरुको हकमा साधक सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट फैसला भई पुनः साधकको रोहमा यस अदालतमा पेश भएको देखियो ।

प्रतिवादीहरु खड्गबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर, धनबहादुर सिदाली मगर, दुर्गाबहादुर सारु र जितबहादुर लामिछाने समेत ५ जनालाई ज्यानसम्बन्धी महलको १३(३) अनुरूप भएको सजाय मिलेको छ छैन भनी साधकको रोहबाट विचार गर्नु पर्ने देखिन आयो । मिसिल संलग्न लास जाँच घटनास्थल मुचुल्का हेर्दा मृतकको बायाँ हात भाचिएको,

बायाँ खुट्टामा काटिएको, नाक मुखबाट रगत जस्तो तरल पदार्थ निस्किएको र शरीरको पछाडी ढाडमा ४ ठाउँमा १० इन्च लम्बाईको निलो कालो सुम्ला रहेको साथै लास रहेको स्थानदेखी अन्दाजी १५ मिटर पर पाँच वटा काठका लौराहरु रहेको भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेको पाइन्छ । मिसिल संलग्न शव परीक्षण प्रतिवेदनमा "Cause of death is extradural Haemorrhage" भन्ने उल्लेख भएको पाइयो । तसर्थ मृतकको मृत्यु कर्तव्यबाट नै भएको हो भन्ने कुराको अब विवाद रहेन ।

अब यी प्रतिवादीहरुको उक्त ज्यान मार्ने कार्यमा संलग्नता रहेको देखिन्छ की देखिदैन भनी विचार गर्दा मृतक टेकबहादुर वि.क.लाई काठको चौकस, बाँसको भाटा तथा लात्ती ढुङ्गा समेतले प्रहार गरी मारेको भनी मृतकको बाबु हस्तबहादुर वि.क.को यी पाँचै जाना प्रतिवादीहरु विरुद्ध किटानी जाहेरी परेको देखिन्छ । जाहेरवालाले अदालतमा आई वकपत्र गरी आफ्नो जाहेरीलाई समर्थन गराएको देखिन्छ । घटना विवरण कागज गर्ने टुलमान वि.क. र लाल बहादुर विश्वकर्मा तथा मौकामा कागज गर्ने लोकबहादुर वि.क.ले अदालतमा आई वकपत्र गर्दा समेत यी प्रतिवादीहरुको कर्तव्यबाट नै टेक बहादुर वि.क. मृत्यु भएको भनी लेखाइदिएको पाइन्छ ।

यी प्रतिवादीहरुले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष बयान गर्दा आफूहरुले टेकबहादुर वि.क.लाई लाठी, काठको चौकस, भाटा तथा लात्ती मुक्का समेतले प्रहार गरेको तथ्यलाई स्वीकार गरी बयान गरेको पाइयो । प्रतिवादी मध्ये जितबहादुर लामिछानेले अदालत समक्ष बयान गर्दा पनि मिति २०६५।७।२९ गते राती अन्दाजी १० बजे टेकबहादुरलाई खड्गबहादुर सिदालीले मुक्काले ५।६ पटक हिकार्यो । मैले घङ्गारुको लाठीले ३ लाठी हिकार्यो । चित्रबहादुरले मोटो लाठीले हानेको हो । धनबहादुर सिदालीले चौकस काठले कुटेको तथा दुर्गाबहादुर सारुले बाँसको कप्टेरोले कुटेको हो । कुटपीटबाट टेकबहादुर कोदोबारीमा लडी बेहोस भएको हुँदा मर्ने हो की भनी हामीले छाडी आ-आफ्नो घर गई बसेको हौं भनी आफू कसुरमा सावित भै अन्य चारै जना प्रतिवादीहरुले गरेको कसूर समेत खुलाई किटानी पोल गर्दै बयान गरेको देखिन्छ । त्यस्तै, प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली मगरले समेत आफूले टेकबहादुर वि.क.लाई हिकार्यो तथ्यलाई स्वीकार गरी अदालत समक्ष

बयान गरेको पाइन्छ । यस प्रकार प्रतिवादी जीतबहादुर तथा खड्गबहादुरले मृतकलाई हात छाडेको तथ्यमा अदालतमा समेत सावित भएका र लास जाँच प्रतिवेदन बाट मृतकको शरिरको विभिन्न भागमा चोट लागी मृत्यु भएको अवस्थामा यी दुई प्रतिवादीहरू समेतको कर्तव्यबाट मृतकको ज्यान गएको देखिन आयो ।

प्रतिवादीहरू मध्ये धनबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर र दुर्गाबहादुर सारुको हकमा विचार गर्दा निजहरूले अदालत समक्ष बयान गर्दा कसूरमा इन्कार रहि बयान गरेको भएतापनि यी प्रतिवादीहरूले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको साविती बयानलाई सह-अभियुक्त जितबहादुर लामिछानेको अनुसन्धानको सिलसिलामा भएको कागज र अदालत समक्ष भएको बयानबाट खम्बिर भईरहेको र सोही वयान अनुरूप मृतकलाई लागेको विभिन्न चोटको प्रकृति मिसिल संलग्न लाश जाँच घटनास्थल मचुल्काबाट देखिएको र शव परीक्षण प्रतिवेदनमा उल्लिखित "cause of death is extradural Haemorrhage" भन्ने व्यहोरा तथा जाहेरवाला हस्तबहादुर वि.क.को अदालतमा भएको वकपत्र साथै मौकामा र घटना विवरणमा कागज गर्ने व्यक्तिहरूले अदालतमा आई गरेको वकपत्र व्यहोरा समेतबाट पुष्टी भईरहेको अवस्था हुँदा अन्य कुनै पनि सबूद प्रमाणबाट समर्थित नभएको अदालत समक्षको इन्कारी बयानकै आधारमा मात्र यी प्रतिवादीहरूलाई बेकसूर मान्न मिल्ने देखिएन ।

अतः प्रतिवादीहरूले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको साविती बयान, प्रतिवादी जितबहादुर लामिछानेले आफू कसूरमा सावित भै प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली मगर, धनबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर र दुर्गाबहादुर सारुले गरेको कसूर समेत खुलाई अदालत समक्ष गरेको बयान, प्रतिवादी खड्गबहादुर सिदाली मगरको अदालत समक्ष भएको साविती बयान, मिसिल संलग्न लाश जाँच घटनास्थल मुचुल्का तथा शव परीक्षण प्रतिवेदन तथा जाहेरवाला र मौकामा कागज गर्ने व्यक्तिहरूको वकपत्र, समेतका मिसिल संलग्न प्रमाणबाट टेकबहादुर वि.क.को मृत्यु प्रतिवादीहरू खड्गबहादुर सिदाली मगर, जितबहादुर लामिछाने, धनबहादुर सिदाली मगर, चित्रबहादुर सिदाली मगर र दुर्गाबहादुर सारुको कर्तव्यबाट भएको भन्ने तथ्य शंकारहित तवरले पुष्टी भएको हुँदा निज प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. को कसूरमा सोही १३(३)

नं. बमोजिम जन्म कैदको सजाय गर्ने गरी शुरु सिन्धुली जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट भएको मिति २०६८।९।१३ को फैसला मिलेकै देखिँदा साधक सदर हुने ठहर्छ । प्रस्तुत मुद्दाको साधक दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: कृष्णप्रसाद पौडेल

कम्प्युटर टाईप गर्ने: विदुषी रायमाझी

इति सम्बत् २०७१ साल असार ६ गते रोज ६ शुभम्